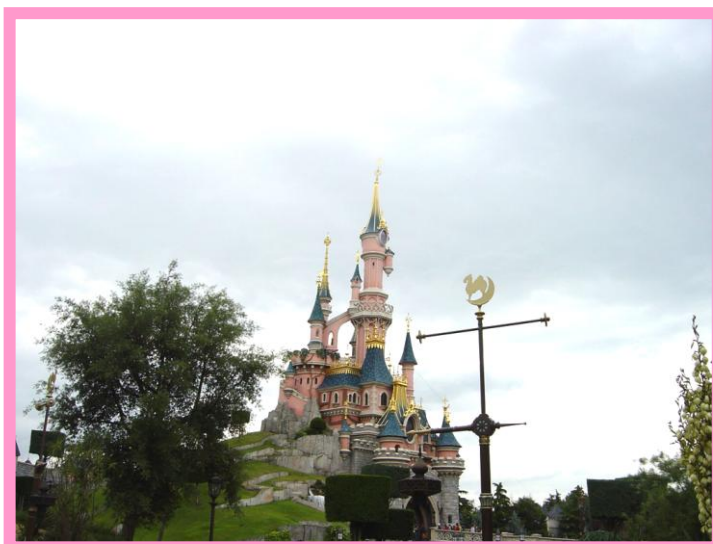

DEL 2

Ude i horisonten dukkede det op... Eventyrslottet! Da Lisa fik øje på det, lød der et WOOOOOW og øjnene var ved at trille ud af hovedet. Der var langt færre biler på parkeringspladsen, end vi havde regnet med. Et rigtig godt tegn. Et løst gæt er, at der var plads til 10-12.000 biler og der var vel i omegnen af 1.000. Der var parkeret en del busser og det tæller selvfølgelig også.

Vi bevægede os af 3 lange rullebånd, som skulle spare de små fødder lidt. En fin foranstaltning, som ungerne morede sig meget med. For enden af det sidste rullebånd, kom vi ud på en stor plads, med Disney Village på den ene side og en togstation på den anden. Disney Village var et stort område, hvor der primært var restauranter. Vi nåede aldrig derind, men det så flot ud udefra!

Der stod et par halvstuderede røvere og solgte junk i form af plastik-Eiffeltårne og små plydskattekillinger, der selv kunne gå og sige mjav. Vi skyndte os videre.

Vi kom hen til et andet område, hvor der lå en masse fliser, med navne indgraveret. Måske kunne man købe sådan en sten og få den lagt som et evigt minde om besøget. Det spildte vi ikke tid med at undersøge.

Der var et flot springvand og blomster formet som en af figurerne fra Alice i Eventyrland.

Da vi kiggede op, så vi det store hotel, som ligger ved indgangen til parkerne. Det kunne ha' været sjovt at bo der, men så havde prisen selvfølgelig også været en HEL anden. Lotto-millionerne spøjte lidt.....

Alting virkede utrolig gennemført og velholdt. Hvis parken var på fallittens rand, var det i hvert fald ikke til at se udefra.

Så nærmede vi os. Maria havde ondt i maven af bar spænding – og hun kunne næsten ikke holde det ud! Et kort øjeblik blev jeg nervøs for, at vi skulle bruge det meste af tiden på at lede efter toiletter, men vi måtte se tiden an. Det viste sig også, at mavepinen gik over, da vi nåede helt ind og hun fik et indtryk af, hvad der ventede.

Da vi kom igennem billetlugerne mødte der os et vældigt syn. Der var noget børne-fodboldarrangement i Disney Village, og en masse af børnene havde taget opstilling og stod og råbte kampråb. Der var sat afmærkninger op og folk havde placeret sig rundt omkring. Vi gik hen til en medarbejder og spurgte, hvad der skulle ske. "Parade", svarede han. Så blev vi stående.

Vi havde fået en rigtig fin plads og så ventede vi. Der gik ikke lang tid, førend vi kunne høre musik i baggrunden og pludselig dukkede et kæmpestort skib op. Det var Mickey og Minnie, der dannede fortrop.

En imponerende og flot parade af figurer, kareter, rullende arrangementer af forskellig karakter defilerede forbi os. Vi stod bare med åben mund og lod os suge med.

Sikken en velkomst! Ungerne var ellevilde men på en overordentlig stille måde.....

Det viste sig at være Prinsesseparaden, som var på vej!

Der var både Belle & Udyret, Snehvide, Askepot, Ariel, Aladdin & Jasmin og til slut Dumbo på Thomas, det lille tog.

Det tog omkring en halv time. Figurernes tog sig god tid til at gå rundt blandt publikum og det virkede faktisk som om, at "skuespillerne" godt kunne li' deres job.

Så gik turen videre ind ad Main Street. Vi styrede direkte mod det høje slot, hvor Tornerose boede. Lisa dirigerede. På vejen mødte vi en flok afrikanere, der stod og slog på trommer. Der skete noget hele tiden, alle vegne, så det var om at holde øjne og ører åbne!

Vi nåede op på slottet. Alle farverne og tårnene var næsten ikke til at overskue. Det var som om, at tøserne nærmest blev overbeviste om, at alle tegnefilmene var virkelighed. Selv spinderokken, eller tenen, stod på slottet. Det blev Lisa meget forundret over.

Der var masser af mosaik, gange, trapper og tegninger at kigge på. Vi brugte nok en halv times tid på slottet, før vi gik ud på den anden side. Der mødte os en slags landsby, der var helt forskellig fra det, vi havde set før. Nede på "gårdspladsen" stod en ambolt med Sværdet i Stenen. Det skulle prøves!

Tænk, hvis man nu var konge eller dronning uden at vide det?

Vi gik videre ned mod et kæmpetelt, hvor der var en kæmpekarrusel udelukkende med heste. Det skulle vi også prøve! Der var også et sted med nogle thekopper, der kunne dreje rundt. Det gik i hvirvlende fart rundt. Det var ikke lige Lisa's "kop the"...men hun klarede det.

Bagefter gik vi op ad en bro, som også lignede indgangen til en forlystelse. Det var det også. Broen førte ned til en grotte, hvor man kunne sejle i nogle både. Vi fik sat os bag nogle lidt højtråbende spaniolere (det var i øvrigt kendetegnende for de fleste derfra...) og vi blev ført ind i en kæmpe hule, hvor der var sat scenarier op med dukker fra hele verden. "It's a small world after all....." lød det fra højttalerne. Sangen spillede fra start til slut på skiftevis fransk og engelsk. Det var en smuk sang og en smuk tur.

Da turen var slut (og vi stod kun i kø i ca. 5 min.!), var der tumultagtige tilstande på pladsen ved siden af. Pludselig væltede det med Disneyfigurer og alle ungerne stod med nogle små bøger og kuglepenne. Autografjægere! Dét havde vi ikke lige tænkt over og vi havde ikke noget i tasken, som kunne bruges til formålet. Øv. Men det måtte vi lave om på til næste dag.

Jeg blev også fanget lidt af stemningen, så da Prins John tilbød sig, var jeg ikke sen til at slå til! Maria synes, at det var kanonsjovt.

Vi nåede at hilse på en del, og på trods af, at især Maria hele tiden var klar over, at det kun var figurer og at der var "rigtige" mennesker indeni, kunne de slet ikke lade være med at leve sig ind i det. Figurerne virkede også som om, at de synes, at det de lavede, var sjovt. Der var ingen skumle miner (bortset fra hos

Sheriffen af Nottingham, som ville stjæle Jespers ring) og ingen var sure.

Vores rendez-vous med figurerne sluttede af med et besøg hos Pluto. Lisa var ikke så modig, når det gjaldt de "onde", men med Pluto og prinsesserne var det en anden historie. Det krævede dog en smule overtalelse i starten.

Det var også overvældende. Men udtrykket i tøsernes øjne sagde det hele!

Klokken var efterhånden blevet 19.00 og vi havde haft en lang dag. Alle oplevelserne holdt både humør og energien højt, men vi kunne fornemme, at det nok var på tide at slutte af. Vi havde lovet ungerne en candyfloss til at spise på vej ud til bilen. Som sagt, så gjort. Maria spiste vel to stykker "vat" og vrængede derefter på næsen. Lisa konsumerede en hel del mere, men synes også til sidst, at det var for meget. Men så er det prøvet!

Vi påbegyndte rejsen mod udgangen. Benene og hovedet sloges om at være mest trætte hos os alle. Vi skulle også finde et sted at spise aftensmad. Vi havde taget hakket oksekød og en pakke lasagnepulver med, men det eneste der ikke fandtes i hytten, var en ovn. Vi besluttede at køre ind til Ranchen og finde en restaurant.

Da vi kom derud, var der mange mennesker – og især en del børn, der var i gang med at spille EM – med de samme holdopstillinger og kampe som ved det rigtige EM. Vi gik ind på restauranten, der lå med vinduer direkte ud til poolen. Selvom vi havde badetøj med, blev der ikke tid til en svømmetur.

Det blev en "bizar" aftensmad..... Far gik ud for at fange noget mad og kom tilbage med 3 tallerkener og en gryde. Maria fik (som sædvanligt) sin fiskefilet og pommes frites. Den var rigtig god! Mor fik et lækkert stykke oksekød med kartofler og grøntsager, der nærmest mindede om ratatouille. De var i hvert fald kogte! Far fik også en stor bøf – chevalier..... altså hest! Men det vidste han først senere. Gryden var til Lisa. Deri lå en stor, halv kylling og pommes frites. Selvom den unge dame af og til spiser som en voksen håndværker, var det nok alligevel i overkanten. Personalet lurede da også lidt. Men hvad – alle blev mætte og vi fik reduceret lommepengene væsentligt!

Da vi var færdige på restauranten var der underholdning på scenen udenfor. En stor bjørn og en ræv var ved at synge og danse for alle tilskuerne. Der stod en franskmand og peppede stemningen op med nogle "weeheeess" og "voilas". Lisa turde ikke gå derop. Bjørnen var også ret stor. Maria ville gerne op og kigge, så hun luskede lige så stille af sted.

Pludselig skulle alle børnene danse i rundkreds og Maria var selvfølgelig på pletten! Vi havde desværre ikke kameraet med – så det må blive ved beskrivelsen.

Flot så det ud og Maria var helt overstadig bagefter. Men det er nu heller ikke hver dag, at man får danset med både en bjørn og en ræv på samme tid!

En anden én har måske prøvet noget tilsvarende.....at danse med en ræv med en ordentlig bjørn på!

Så var det efterhånden tid til at finde hytten og sengene. Ungerne skulle sove i køjeseng og der var ingen diskussion om, hvor de skulle ligge. De fik lov at ligge øverst begge to i et øjeblik, men Lisa var så træt, at hun selv kravlede ned i sin egen seng og faldt i søvn.

Vi sad lige lidt og så billeder og så resultater fra EM. Danmark skulle spille dagen efter mod Sverige – samtidig med Italien mod Tjekkiet. Vi havde nok regnet ud, at det ikke var Danmarks kamp, som man ville vise på fransk fjernsyn, men resultatet ville nok dukke op.

Vi tog et bad og fik skyllet støvet af og så var der også udsolgt hos os – og vi faldt i søvn til lyden af regndråberne, der faldt fra taget.....

Det havde været en fin dag, som fuldt ud havde levet op til alle vores forventninger!

*****